

O río Miño, río amado, auga que baixa e que leva segredos antigos no seu rego e segredos novos na beira.

Tú que bates na pedra firme co teu murmurio suave, leva os meus pensamentos lonxe e esconde os meus pesares.

Río Miño, río sagrado, que bañas as terras galegas, das vida a todo o que tocas coa túa frescura eterna.

Nas túas augas transparentes espéllase o ceo claro, e as montañas verdes se miran coma en espello de prata.

Oh río Miño, río valente, que pelexas contra o tempo, leva contigo a miña alma e guíame polo teu curso.

Que eu son fillo das túas marcas, e en ti atopo a miña esencia, río Miño, río amado, guíame por sempre na tua presenza.